

ADVOKATSKA KANCELARIJA MARA

**UPRAVNI SUD
B E O G R A D**
Ul. Nemanjina 9

TUŽILAC: **DRAGOŠ ĐORĐEVIĆ iz Beograda
Njegoševa br.45**
koga zastupa advokat:
Đorđe A. Mara

TUŽENI: **REPUBLIKA SRBIJA -
MINISTARSTVO DRŽAVNE
UPRAVE I LOKALNE
SAMOUPRAVE
Beograd, Birčaninova br.6**

TUŽBA U UPRAVNOM SPORU
U 2 primerka
Prilog: punomoćje i kao u tekstu

Đorđe A. Mara
advokat

Goran Todorović
advokatski pripravnik

**Kralja Milana br.10
11000 Beograd
P.fah 531**

tel/fax:

+381 11 3065 031
+381 11 3065 032
+381 11 3619 746
+381 11 3619 751

e-mail:

djordje.mara@gmail.com

Naš broj: 3198

Za poništaj rešenja Ministarstva državne uprave i lokalne samouprave Republike Srbije, broj 90-00-90/2014-17 od 29.09.2014.god.

Tuženi organ Ministarstvo državne uprave i lokalne samouprave Republike Srbije, doneo je osporeno rešenje kojim je odbijen zahtev za formiranje posebnog biračkog spiska Cincarske nacionalne manjine. Osporeno rešenje tužilac je primio dana 03.10.2014. godine.

DOKAZ: Rešenje Ministarstva državne uprave i lokalne samouprave Republike Srbije, broj:90-00-90/2014-17 od 29.09.2014. god.

Tužilac podnosi tužbu Upravnom суду protiv osporenog rešenja, u zakonskom roku, usled nezakonitosti jer:

- u aktu nije uopšte, odnosno nije pravilno primjenjen zakon, drugi propis ili opšti akt.
- u postupku donošenja akta nije postupljeno po pravilima postupka.
- činjenično stanje je nepotpuno i netačno utvrđeno i iz utvrđenih činjenica je izведен nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja.
- u aktu koji je donet po slobodnoj oceni, organ je prekoračio granice zakonskog ovlašćenja i akt nije donet u skladu sa ciljem u kojem je ovlašćenje dato

OBRAZLOŽENJE

I

Tužilac Dragoš Đorđević je podneo Ministarstvu državne uprave i lokalne samouprave Republike Srbije, zahtev za formiranje posebnog biračkog spiska za pripadnike nacionalne manjine.

Uz zahtev poodnositelj je dostavio i 329 sudski overenih izjava kojim se podržava zahtev za formiranje posebnog biračkog spiska.

Rešenjem kojim se odbija zahtev tužioca je potpuno nezakonito, a razlozi dati za takvo rešenje su neosnovani i protivni pozitivnim zakonskim propisima, odnosno pogrešno je i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, i onda na tako utvrđeno činjenično stanje je pogrešno primjeno materijalno pravo.

Naime, obrazloženje napadnutog rešenja ne sadrži nikakve činjenice i podatke, kao ni okolnosti na kojima bi se te činjenice zasnivale, već samo citira zakonske odredbe bez navođenja u čemu se ogleda neispunjeno zahteva, odnosno u odluci se navode i citiraju propisi i tumače na način kako to nigde nije navedeno.

Tuženi u svom obrazloženju ide i dalje i **navodi i nepostojeće odredbe**, odnosno bavi se nečim i kao činjenicu ili materijalni propis (iz samog obrazloženja ni tužiocu ni punomoćniku nije jasno šta bi to bilo) **i bavi se KVANTITATIVNOM PROCENOM** broja pripadnika Cincara kao nacionalne

ADVOKATSKA KANCELARIJA

MARA

Kralja Milana br.10, 11000 Beograd

tel/fax: +381 11 3065 031, +381 11 3065 032, +381 11 3619 746, +381 11 3619 751
e-mail: djordje.mara@gmail.com

manjine sa brojem stanovnika Republike Srbije, **čime posredno vrši diskriminaciju celokupne nacionalne manjine.**

Tuženi navodi i citira član 44. stav 1. Zakona o nacionalnim savetima nacionalnih manjina i ističe da je za formiranje posebnog biračkog spiska neophodno da se „*najmanje 5% punoletnih pripadnika nacionalne manjine prema poslednjem popisu stanovništva, s tim da njihov broj ne može da bude manji od 300...*“

Iz samog obrazloženja rešenje, kojim se odbija zahtev, jasno je da je **Cincarska nacionalna manjina ispunila taj uslov jer je priloženo 329 sudski overnih potpisa**, što je više od broja 300, koji je predviđen citiranim odredbom Zakona.

U daljem obrazloženju se navodi da će Ministarstvo odbiti zahtev „*ako se podnositelj ne smatra nacionalnom manjinom u skladu sa zakonom ili ako zahtev nije podržao potreban broj pripadnika nacionalne manjine*“ da bi u nastavku tuženi citirao odredbu člana 2. stav 1. Zakona o zaštiti prava i sloboda nacionalnih manjina.

Sledstveno navednim propisima, tuženi u daljem obrazloženju konstatuje da je „*...prema podacima iz Popisa stanovništva, domaćinstva i stanova 2011. godine, ukupan broj Cincara u Srbiji 243, te da je ideo Cincara u ukupnom broju stanovnika Republike Srbije 0,003, ova grupa državljana ne može se smatrati nacionalnom manjinom u Republici Srbiji, jer ne ispunjava uslov iz člana 2. stav 1. Zakona o zaštiti prava i sloboda nacionalnih manjina, da je po brojnosti dovoljno reprezentativna*“.

Kako osporeno rešenje ne sadrži razloge odbijanja, već samo citiranje materijalnih propisa, jasno je da je nezakonito.

Ustavni sud se u nizu svojih odluka, jasno opredlio i doneo odluke po ustavnim žalbama, da je kršenje prava građana od strane upravnih organa izraženo kroz donošenje odluka u kojima nema utvrđenog činjeničnog stanja i na tako utvrđene, odnosno neutvrđene činjenice izvršena je primena materijalnog prava.

Naime, u obrazloženju odluke, koja je predmet ove tužbe, ne navodi se bilo kakva činjenica niti podatak na osnovu koje se donosi odluka, a da citiramo Ustavni sud iz odluke Už.8018/2013, odluke u kojima su obrazloženja osporenih rešenja nedostatna, jer u njima nisu navedene, a samim tim i ocenjene, činjenice i okolnosti koje su dovele do ovakvog rešenja su nezakonite.

Prema trome rešenje koje je doneto ne sadrži nikakve činjenice i podatke u svom obrazloženju, pa je rešenje samo po sebi nezakonito jer u suštini i ne sadrži obrazloženje već se samo citira zakonske odredbe bez navođenja u čemu se ogleda mala brojnost koja sama po sebi nije reprezentativna, odnosno koji je to broj članova nacionalne manjine koji je reprezentativan i kojim propisom je to utvrđeno, odnosno kojim kriterijumom se tuženi

rukovodi kada se utvrđuje reprezentativnost i ko je utvrdio te kriterijume i gde, jer se prema različitim nacionalnim manjinama donose različte odluke.

Samo citiranje zakona, ne predstavlja obrazloženje odluke, već je to pozivanje na materijalni propis koji reguliše tu oblast, a koji se ne primenjuje sam po sebi već mora da bude primjenjen na određene činjenice i utvrđene okolnosti, kao i na ocenjene činjenice i te okolnosti.

Posebno ukazujemo da je i u utvrđivanju činjeničnog stanja, **sam tuženi utvrdio da je ispunjen Zakonom predviđen uslov od preko 300 punoletnih lica koja su podržala zahtev za formiranje posebnog biračkog spiska nacionalne manjine.**

Očigledno je da je prvostepeni organ u stvari samo formalno obavio svoj posao uopšte ne utvrđujući činjenično stanje.

II

Takođe je nejasno kojim Zakonom ili drugim propisom se pripadnost nacionalne manjine i pravo za formiranje biračkog spiska utvrđuje prema njegovoj brojnosti, odnosno kako to utiče na činjenicu da se pravo da se grupa ljudi smatra nacionalnom manjinom određuje u procentu učešća pripadnika nacionalne manjine u odnosu na ukupan broj stanovnika Republike Srbije.

Ovo je nejasno jer to nijednim propisom nije regulisano.

Ako je tuženi u identičnoj pravnoj situaciji, prihvatio da se formiraju posebni birački spiskovi i pravo dao nacionalnoj manjini koja sebe zove **Aškalijama**, a kojih je na **popisu bilo 584**, odnosno **Grcima** kojih je bilo **572** i **Egipćanima** kojih se izjasnilo **814**, nejasno je koji je to magični broj i granica koju određena grupa ljudi treba da pređe kako bi stekla pravo da bude nacionalna manjina.

Posebno ukazujemo na činjenicu da brojnost i nije odlučujući faktor za davanje svojstva nacionalne manjine, već da je to **GRUPA STANOVNIŠTVA KOJI SU U DUGOTRAJNOJ I ČVRSTOJ VEZI SA TERITORIJOM DRŽAVE** i poseduju obeležja kao što su jezik, kultura, nacionalna i etnička pripadnost, poreklo ili veroispovest, po kojima se razlikuju od većine stanovništva i čiji se pripadnici odlikuju brigom da zajedno održavaju svoj zajednički identitet, uključujući kulturu, tradiciju, jezik ili religiju.

Prema tome član 2. Zakona o zaštiti prava i sloboda nacionalnih manjina, NE DEFINIŠE BROJ pripadnika nacionalne manjine, a JOŠ MANJE PROPORACIONALNI ODNOS sa ukupnim brojem stanovnika Republike Srbije.

Ono što se zahteva je da je brojnost dovoljno reprezentativna.

Kako je u **Mišljenju del.broj 14304 od 21.05.2014.godine, Zaštitnik građana** jasno dao svoje mišljenje da „**Brojnost etničke zajednice NE TREBA, NITI SME, da bude jedini kriterijum za priznavanje kolektivnog prava na osnivanje nacionalnog saveta.**“

Takođe u istom Mišljenju se navodi i da „...*brojnost ne treba da bude jedini kriterijum za ocenu o priznavanju kolektivnog prava na osnivanje nacionalnog saveta, niti samo na osnovu brojnosti TREBA PRAVITI KVALITATIVNU RAZLIKU MEĐU ZAJEDNICAMA koje imaju između 300 i 400 članova i zajednica koje imaju između 200 i 300 članova.*“

DOKAZ: Mišljenje

Mi bi ovome dodali da je tuženi ne samo napravio tu razliku, već je nejasno na osnovu čega su takođe minijaturne zajednice Aškalija i Egipćana i po kojim kriterijumima u dugotrajnoj i čvrstoj vezi sa republikom Srbijom, odnosno kojim se to posebnim jezikom i kulturom odlikuju, a da je to jasno vidljivo, a šta to Cincari kao nacionalna manjina ne poseduju da bi im se dalo isto pravo.

Ovo navodimo iz sledećih razloga:

- a) Cincari su kao nacionalna manjina radi zaštite svog identiteta su **još 26.01.1991.godine, na osnivačkoj skupštini udruženja osnovali Srpsko – Cincarsko društvo „Lunjina“** baš iz razloga koji su navedeni u članu 2. Zakona o zaštiti prava nacinoalnih manjina, odnosno 11 godina pre donošenja Zakona.
- b) Cincari, kao nacionalna manjina su **duboko inkorporirani u srpsko društvo, kao i u srpsku državu i njenu državotvornost**, jer su u dugom nizu formiranja srpske državnosti mnogi Cincari neposredno učestvovali u formiranju, kako srpskog građanskog društva i kulture, tako i države.
- c) Posebnost jezika kojim govore Cincari, a koji pripada grupi romanskih jezika, je utvrđena još početkom XIX veka

a) Kao dokaz navoda dostavljamo Izvod iz upisnika Udruženja Agencije za privredne registre, u kojem se jasno vidi kada je izvršeno osnivanje Srpsko – cincarskog društva „Lunjina“ u Beogradu.

DOKAZ: Izvod iz APR

b) U pogledu navoda da su Cincari „u dugotrajnoj i čvrstoj vezi sa teritorijom države“ navodimo sledeće **poznate Cincare** koji su bili vezani za teritoriju Srbije, **osnivanje srpske države, kao i učestvovali neposredno u rukovođenju Srbijom:**

- Naum Krnar – lični sekretar Vožda Karađorđa Petrovića
- Cincar Janko Popović – ustanički vojvoda
- Miša Anastasijević
- Lazar Paču – Ministar u više vlada od 1904 – 1915.
- Nikola Pašić – Predsednik Srpske vlade
- Kosta Kumanudi – Ministar u vladama od 1919 – 1939
- Aleksandar Cincar Marković – Ministar u vladu Kraljevine Jugoslavije

- Koča Popović – general i Ministar inostranih poslova FNRJ

U srpskoj kulturi i nauci je bio još veći broj ličnosti, ali ćemo navesti samo nekoliko:

- Jovan Sterija Popović, književnik
- Branislav Nušić – književnik
- Borislav Pekić - književnik
- Taško Načić – glumac
- Mihajlo Pupin - naučnik

Veliki Zadužbinari:

- Miša Anastasijević – Kapetan Mišino zdanje – zgrada Beogradskog Univerziteta
- Nikola i Evgenija Kiki – Palata Kiki u Beogradu (na uglu Kneza Mihaila i Kralja Petra) Bolnica Beogradske trgovačke omladine – današnja dečja bolnica u Tiršovoj
- Nikola i Marija Naumović – Dom Beogradske trgovačke omladine (na uglu Hilandarske i Cetinjske ulice u Beogradu)
- Anka i Dimitrije Naumovića – na Terazijskom platou – danas Fondacija solidarnosti Srbije
- Dimitrije Anastasijević Sabov – ictitor i osnivač Karlovačke gimnazije u Sremskim Karlovcima
- Spirtina kuća u Zemunu
- Karamatina kuća u Zemunu

- c) U pogledu jezika Cincara, isti je utvrđen i sistematizovan prilikom **objavljanja Gramatike Cincarskog jezika 1813.** godine u Beču, od strane Mihaila Bojadži. Odnosno 34 godine pre objavljanja Gramatike Srpskog jezika, takođe u Beču 1847.godine.

U ovoj tužbi se ne bavimo istorijom, ali smo smatrali da je neophodno da se ukaže na učešće i doprinos Cincara kao nacionalne manjine i pojedinaca u srpskoj državnosti, kulturi, nauci i jasnoj i dugotrajnoj vezi sa teritorijom države.

III

Tuženi je ovakvom svojom odlukom, **koja je doneta po slobodnoj oceni, prekoračio granice zakonskog ovlašćenja i akt kao takav nije donet u skladu sa ciljem u kojem je ovlašćenje dato Ministarstvu kao upravnom organu.**

Naime, smatramo da se radi o prekoračenju prava koje je Zakonom dato Ministarstvu, jer je isti na osnovu tog istog diskrecionog prava dao status nacionalne manjine i drugim grupama državljana, koja shodno identičnom kriterijumu – brojnosti, ne mogu da budu „dovoljno reprezentativna“ čime se

Cincarima kao nacionalnoj manjini faktički krši pravo koje je dato Ustavom Republike Srbije u članu 47. a kojim se garantuje sloboda izražavanja nacionalne pripadnosti.

Naprotiv tuženi se u odnosu na ostale nacionalne manjine, koje su takođe male brojnost od 400 – 800 članova, UOPŠTE NIJE bavio tim kriterijumom niti je to bilo odlučujuće za donošenje odluke o priznavanju statusa nacionalne manjine, **čime je u odnosu na Cincare izvršena DISKRIMINACIJA.**

IV

Kako Zakon nije bliže uredio koji je to broj građana dovoljno reprezentativan, ali je dao i druge kriterijume i uslove koji određuju nacionalnu manjinu, te da se, u konkretnom slučaju, broj Cincara i razlika njihovog učešća u ukupnom broju stanovnika u odnosu na ostale malobrojne i priznate nacionalne manjine u Republici Srbiji kojima je priznato pravo na osnivanje nacionalnih saveta meri u promilima, jasno je da je postupanje tuženog – Ministarstva državne uprave i lokalne samouprave ne samo diskriminaciono i nekorektno već i NEZAKONITO.

V

Obzirom na sve navedeno predlažemo da Upravni sud doneše sledeću

PRESUDU

Tužba **SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje** Ministarstva državne uprave i lokalne samouprave Republike Srbije, broj 90-00-90/2014-17 od 29.09.2014.god.

Obavezuje se tuženi da tužiocu naknadi troškove postupka.

Beograd 27.10.2014. godine

Punomoćnik

Troškovnik:

Sastav tužbe.....	36.000,00 dinara
Zastupanje na ročištu.....	37.500,00 dinara
Taksa.....	po odluci suda